

8. May. 1973

FAKTA

Dato:

8. May. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 2 s. 27-33

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kort sagt for sin egen
fornyelses skyld - og så
er det reventende "høj-
-guldigt" hvad man
skal og hvordan man
skal det for det er
i det næste der gøres
færdi det skal bekræftes
eller ejre til succes
og bekræftelse.
Det er den nye udfordring
studier "Styrmænd" "un-
-nyttige" selv ud på det
der er kunst for os
alle. Da er det ordet
vi kunst - som noget særligt
som noget i sig selv
altså skæbne bliver men-
-neskeligt vordt fuldt.

Paris

8-5-73.

Jeg skal i morgen
og aflever nogle bille-
-der til den danske ud-
-stilling i Grand Palais
og jeg synes det er meget
gode kunst.
Sidste tid er ubehagelig
for mig fordi den (i kunst-
-felt på nu værende Lids punkt
i min frestilling) er det
mig for min usikkerhed.
Dette er jo i lykke ved
hvor og hvem jeg skal kon-
-vende mig til i den
Store bygning og hvor alle
betragtninger for at jeg
min usikkerhed til at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

blomstre som man med
angsten for at dumme
mig. Hvorfor er jeg så
stange for at dumme mig?
Kun fordi den opstår på udd-
-len i kende af at jeg ved
at jeg er usikker og nok
vil (eller må) indrømme
det, men på den anden
side ikke ønsker at andre
skal møde min usikker-
-hed. Jeg vil altså over-
om verden gøre indtryk
af at være noget jeg ikke
er, nemlig sikker - jeg vil
ikke vise om verden hvad
jeg er, nemlig usikker.

Der kom der også et andet
element ind, det er at jeg
skammer mig ved at skul-
-le til kende give at jeg er
en meter som kom over sta-
-tende med sine billeder.
Hvorfor skammer jeg mig
over det? Det ville ikke
-være noget for mig mindre
hvis jeg, at jeg havde glemt
opdage at jeg havde glemt
at kunne gøre ~~hast~~ bulsa-
-ne og piblen hang og das-
-kede end at skulle
vise nogle af mine pro-
-duktioner frem i samme
selskab. Det fylder af
mig som en mørk skum.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Læs blotelse, som om jeg
viser noget meget i den
8 privat form. Det ligger
ikke i en angst for at
blive afsløret, men i en
følelse af at dette kan
du virkelig ikke imponere
andre. Det er heller ikke
følelse som synes mine pro-
-dunkler er ringere end
andres - det ikke - på skøn-
-Var det ikke en hank
om de er gode nok eller
meget dårlige, men på her
sammenhæng er det anden
nede for det følelse af at
hvorn forklarer andre ~~meget~~ med
noget som hvem hvem an-

- gi mig.
Man - på udstillingen (i
den omgivelser) uden at det
gælder mig supradet, men
det er måske følelse
er helt og aldeles i min
- ved i det udstillingen -
- arrangement - det i en
- sæt mig sammenhæng ikke
- på hvem helt direkte skal
ikke SE mine produktioner
når de er på væggen på en
udstilling, så er det lige
- som de skal ikke er noget
der stum men for mig men
alene om det er de hjælp
af et begrundet eller deler:
Udstillingen.
Dette skænder vel nok for
en stor del af på skal-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- ikke (eller næsten) er inkas-
-seret i mine præfater
efter at jeg har læst dem.
Det er egentlig ganske
morsomt, og at jeg som
jag faktisk aldrig er blevet op-
-mærksom på inden for de
sidste par år. Jeg skal -
Begynder det at jeg skal -
- ikke har nogt behov
for at være mere aktiv, hvad
jeg laver til andre?
Hvis man nu foreslår
sig den situation at pro-
- duktere forsvandt eller
på anden måde blev
destruerede værter efter at
jeg havde læst dem
ville jeg så være ligeglad?

Jeg mener at jeg kun svarer
helt ubegyndt - ja - på dette
spørgsmål.
Men i Danmark har jeg
en vis status som kunst-
-ner - man ved hvad det
er det er en Børns opmærksomhed
og som det er uimuligt at
udslette - hvis man ingen
absolut ingen måde at
jeg var kunstner og jeg
altså producerede mine ting
så at sige i fremtiden
ville det så have det
summe ind i det hele for
mig at gøre det?
Da en så den situation
kun kan være rent seer-
-isk - kan jeg jo kun
svare, at jeg gør det.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Helt sikkert kan man ikke
være - for - efter man drals
alt i lide rundt med en
drem, et håb om at
en sådan dag vil man
blive druset ud af ube-
-mærkeligheden - blive op-
-daget & berømt?
Det går man vel nok
Selvom man efter hunden
er blevet klar over det
kelt urealistiske i en si-
-dan drem.
Det er værd at holde
fast ved dette punkt
for det er realitet & kends-
-gerninger klat i med
denne drem er jo ikke
ens begrundelse med at den
ikke er der, det kan
mogen vel tænkes at man
har akceptabel kendsgerninger
- her resiprok uden at
drem man af den opvund
forhinder. Det kan være
at pers ogne på at se
realt de her som de er, alene
fjerner som en frst.
Man op arbejder, gennem ind-
-som linge af udestridigt
kendsgerninger, en lode ved
kunstlivet for lige som
at give sig selv et alibi
for at stå uden for det,
går det værdi løst for
at gøre det mindre efter-
-tragteltes værdigt.
Det er en vanskeligt med
at kunne lide for det er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

på samme tid rigtigt og
for langt.
Forkert fordi man virkelig
har set så mange uom-
-virkelige beviser på det
international kunstlivs
riddenskab og man i følge
helt sin livs indestilling
nødvendigt is me tuse af
skandaler det.
Rigligt fordi jo mange gange
kan man sætte sig som kunst
med andre kunstnere, men
det er jo også en utopi
at tro at man med disse
vil kunne som hele den
kunst, det kan man ikke
man kan kun tale om
sig selv, ligesom de taler
om sig selv - en slags kul-
-lektivt egoisme.
Når jo præcis det ønske-
-lige at vi overbliver over
helt dette komplekse spæ-
-mel så tror jo resultat-
-tallet bliver at jo ude-
-mønstret faktisk kan gen-
-gøres som jo lidt til her
oppe det, at der ikke
er nogen grund til at
forvente at der vil ind-
-træde nogen ændring
i disse forhold og at
man ikke må betale for
arbejde under disse om-
-stændigheder.
Den eneste ændring man

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunne ønske, og den ind-
-bræder en komisk efter-
-hånd som værelsesgjæst-
-ne kom med til at tale
dets hyggelige og hyggelige
sprog, det er at man
kunne slippe fri for
de helt overflødige kon-
-flikter som opstår på
grund af at man stadig
skal jule eller i den løse, går
nude og plejer den lille
dramme om at der ~~hvis~~
altid vil opstå en
stien dag hvor man
vil træde frem i verdens-
-kunstens rumpe bry.
Det vil dog ikke blive

i form af resignation (mere
eller mindre lidt i sammen)
men fordi man i stedet
er væk med til skæddelse
af hvem man er hvad
Om man kan og ikke kan
og ikke alene er tilfreds
med dette, men også hvor
i alle stien var faktisk
som begynder som til-
-freds eller i tilfreds med
ingen form for.

